

skulde være fritagne for at indkaldes til Armeens Forstærkning. En foreløbig Følge af disse Bestemmelser, og navnlig deraf, at det tillige var bestemt, at Livjægercorpset fra den Tid af ikke længer skulde staae i den Forbindelse med Armeen, som det forhen havde staaet i, blev det, at Tilgangen til Borgervæbningen her i Kjøbenhavn blev betydelig formindsket, og at der navnlig til Livjægercorpset, hvis Forbindelse med Armeen var ophævet og hvis særegne Berettigelse til en kortere Tjenestetid i Forbindelse med de større Forpligtelser, der paa hvilede Medlemmerne i Henseende til Tjenesten, nu var ophævet, — slet ingen yderligere Tilgang blev. Foreløbige Bestemmelser vare tilmed givne med Hensyn til Officerernes Valg ved Borgervæbningen, og disse Bestemmelser foranledigede en ganske særegen Vanskelighed, da der ikke var taget Hensyn til den Forpligtelse, der lovmæssig paa hvilede dem, der skulde indtræde som Officerer, til at underkaste sig en Examen, og der viste sig Mangel paa Lyft til at underkaste sig denne Examen, forend man vidste, hvorledes Borgervæbningens Stilling i Fremtiden vilde blive. Der var altsaa baade Mangel paa Tilgang af Menige, og isærdeleshed var der en endnu større Mangel paa Tilgang af Officerer til de forskjellige bestaaende Corpser. Da det nu i Børnepligtsloven er udtrykkelig bestemt, at Forpligtelsen til at tjene i Borgervæbningen skulde vedblive, saa ansaae Justitsministeriet det under disse Forhold for en Forpligtelse, der uden videre kunde anses at paa hvile det, at søge at forberede Udarbejdelsen af en ny Lov, som nærmere kunde bestemme de Forpligtelser og Rettigheder, som i Fremtiden skulde paa hvile Kjøbstædernes Beboere, og — hvad der maatte være ioinesaldende, naar man først indgik paa denne Sag, — navnlig Kjøbenhavns Beboeres Forpligtelser og Rettigheder; thi, naar dette først var afgjort med Hensyn til Kjøbenhavn, saa vilde hele Organisationen blive meget lettere for de øvrige Kjøbstæders Vedkommende, hvor Forandringerne ikke vilde kunne blive af nogen stor Betydning. Ministeriet udarbejdede derfor et saadant Udkast, som rigtignok i flere Retninger maatte savne den Basis, hvorpaa man kunde støtte en fuldkommen Sikkerhed om

Bestemmelsernes Hensigtsmæssighed. Et af de Punkter, som maatte give den allerførste Anledning til Tvivl, var naturligtvis Spørgsmaalet om den Aldersgrændse, til hvilken Forpligtelsen skulde vedvare, da nu Tilgangen til Corpserne er betydeligt formindsket i de yngste Aldersclasser; thi man kunde naturligtvis ikke som forhen, vedblive at tage de nu varnepligtig blevne Personer, førend deres 22 Aar, til Tjeneste ved Borgervæbningen, medens tidligere et ikke ringe Antal af dem, der indtraadte i Borgervæbningen og Livjægercorpset her i Staden, vare Personer under det 22de Aar, navnlig fra det 18de til 22de Aar. Medens denne Tilgang formindskedes, turde man ikke gaae længere ned i de høiere Aldersclasser end som Udkastet viser, til det 45de Aar. Jeg skal ogsaa i saa Henseende tillade mig at bemærke, at der dog ikke efter min Formening i denne Henseende kan tages nogen Analogi af den Aldersgrændse, der er bestemt for Tjenestepligten i Militairetaten; thi det er dog ganske vist, at, uagtet Tjenesten i Borgervæbningen fritager for samtidigt at indkaldes til Tjeneste i Forstærkningen, saa ere disse to forskellige Tjenestepligter ikke satte som Æquivalent for hinanden. Tjenesten i Borgervæbningen er desuden en communal Forpligtelse, som Borgerne maae udføre, for at nyde de mangfoldige Goder, som de have i Samlivet i Staten, for der at sikres en Rolighed, Orden og Btryggelse af deres Rettigheder, altsaa ogsaa i mange andre Retninger faae en Assistance i de communale Forhold, som slet ikke finder Sted ved den Tjeneste, der præsteres af Militairetaten. Man synes derfor ikke at kunne sætte disse to Tjenester i et saadant strengt Compensationsforhold til hinanden, at Grændsen for Alderen nødvendigt skulde nedsættes til det 38te Aar, fordi Tjenesten i Militairetaten ikke kunde overskride denne Alder. Men, naar man nu saaledes bibeholdt 45 Aars Alderen som Grændse, saa var det, fordi man troede dette uundgaaeligt nødvendigt, idetmindste i Begyndelsen, saa længe Borgervæbningens Organisation ikke var videre fremskreden, saalænge man ikke med Sikkerhed kunde forudsæe, hvor stort et Antal, navnlig af Menige, man vilde kunne gjøre Regning paa til at danne Borgervæbningens